

Подофицери и войници: убити 30, ранени 90, контузени 13, оглушали 2, умопобъркани 2, въ неизвестност 2. Всичко загуби 145.

**Боятъ на 15 септемврий
Скици № № 43 и 44**

Презъ цѣлата нощъ срещу 15 картечната, автоматична, пушечна и рѣдка артилерийска стрелба не престана.

Сутринтъ врагътъ откри силенъ артилерийски огънь по в. Борисъ и к. 2368. Въ 9 часа пехотата му почна настѣпление. Най-напредъ настѣпиха частитѣ му срещу в. Борисъ.

Срещу участъка на 4-а дружина бѣха се окопали на около 1200 крачки 2 неприятелски роти съ 2 картечници и една минохвъргачка. Отдѣлни негови групи отъ по 5—6 човѣка, като из-ползуваха гънкитѣ на мѣстността, почнаха да се прехвърлятъ напредъ и заеха позиция на 150—200 крачки отъ телената мрежа. 14-а рота съ огънь ги прогони назадъ. Къмъ 14:30 часа командирътъ на дружината подполковникъ Чолаковъ и адютантътъ му подпоручикъ Дучевъ бѣха тежко ранени. Командуването на дружината пое командирътъ на 14-а рота поручикъ Мечковъ. Въ 22 часа 15-а рота смѣни 14-а и последната заедно съ 10-а рота застанаха въ полкова поддръжка.

Въ сѣщото време врагътъ почна настѣпление и срещу 3-а дружина. Срещу фронта на 4-а рота въ дола, на около 500 кр. отъ теленитѣ мрежи, той бѣ поставилъ планинска артилерия, а предъ дѣсния флангъ на дружината се бѣ окопалъ на 500 крачки отъ телената мрежа съ картечници, бомбохвъргачки, автоматични пушки и минохвъргачки. Неприятелски части, повече отъ дружина, почнаха да прибѣгватъ по части по долината къмъ канаритѣ на лѣвия флангъ на дружината. Къмъ това време взводътъ отъ 13-а рота, който отбраняваше канаритѣ, бѣ засипанъ съ миненъ и барабаненъ артилерийски огънь. Къмъ 9 часа врагътъ атакува канаритѣ, но съ бомби взводътъ отъ 13-а рота го отхвърли назадъ. Следъ половинъ часъ противникътъ поведе втора атака, но и този пѣтъ бѣ отбитъ съ бомби и картеченъ огънь отъ храбритѣ защитници на скалата. Въпрѣки даденитѣ голѣми жертви, Сливенци стоятъ твърдо на мѣстата си и не мърдатъ ни крачка назадъ.

Къмъ 13:20 часа противникътъ наново засипа съ барабаненъ артилерийски и миненъ огънь канаритѣ. За трети пѣтъ настѣпи по долината къмъ скалитѣ. Започна се ожесточенъ бой. Редоветѣ на нашитѣ герои рѣдѣятъ. Положението на канаритѣ стана критично. Командирътъ на 13-а рота иска помощъ отъ командира на дружината. Такава можеше да се изпрати само при мръкване, защото презъ деня подъ барабанныя огънь никакво движение не бѣ възможно. Командирътъ на полка заповѣда 11-а рота да бѣде готова и при първо поискване да се притече на помощъ на защитниците на скалитѣ. Къмъ 14 часа и тази атака на врага бѣ отбита съ пушеченъ, картеченъ и бомбовъ огънь отъ героитѣ на 13-а рота. Ожесточенъ отъ неуспѣха си, врагътъ наново засили минния и барабаненъ артилерийски огънь по канаритѣ и по окопитѣ на 3-а дружина. Положението на храбритѣ защитници на скалата се много влоши. Отъ взвода бѣха останали тамъ само 15 герои, които съ свръхчовѣшки усилия задържаха скалата. Това бѣ втора Шипка! Командирътъ на ротата искаше да напустне